Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

بسم الله الرحمن الرحیم

Коди пурсиш: 160

Ақойид

Шинохти охират

Аҳволи рух, ҷин ва фариштагон

Нависандаи пурсиш:

Ризо Розӣ

Аҳволи рух, ҷин ва фариштагон

بسم الله الرحمن الرحيم

Нависандаи пурсиш: Ризо Розӣ **Тарихи пурсиш:** 04/07/2016

Лутфан дар бораи ҷинниён тавзеҳ диҳед. Ҷинниён дар куҷо зиндагӣ мекунанд? Ғазояшон чист? Оё ҷин ва инсон метавонанд бо ҳам издивоҷ кунанд? Оё метавонанд бачаҳои инсонро бикушанд ва озор бирасонанд?

Посух ба пурсиши шумораи: 1 **Тарихи посух ба пурсиш:** 12/07/2016

Танҳо манбаъи яқинӣ ва қобили эътимод барои шинохти ҷинниён китоби Худованд аст ва он дар бораи онон огоҳиҳои зерро ба даст додааст:

1 . Маншаъи пайдоиши ҷинниён оташ аст; Чунонки фармудааст: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ (Арраҳмон/ 15); <<Ва ҷинро аз оташӣ бедуд Офарид>> Ва оташ –бино бар назари машҳур– яке аз гунаҳои плосмо аст ки яке аз чаҳор фози аслӣ модда ва навъи хоссе аз газ маҳсуб мешавад ва метавонад иллати аслӣ номаръӣ будани ҷинниён барои инсон дар ҳолати оддӣ бошад; Ҳамчунонки метавонад омиле барои имкони наздик шудани онон ба осмон ва убурашон аз бархӣ ашёъ ки имкони убури газ аз онҳо вуҷуд дорад дар назар гирифта шавад, ё ҳатто тавҷиҳагари мизоҷи гарм ва хушк ва хӯйи тунду тезе барои онон бошад.

2 . Пайдоиши ҷинниён пеш аз пайдоиши инсон вуқуъ шуда; Чунонки фармудааст: ﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ (Ҳаҷар/ 27); <<Ва ҷинро пештар аз оташи сӯзон Офаридем>> Ва ин метавонад ба маънои он бошад ки онон фурсати бештаре барои таксир шудан доштаанд ва табъан аз одамиён бештаранд; Чунонки фармудааст: ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ (Анъом/ 128); <<Ва рӯзе ки ҳамаи ононро маҳшур Мекунад, эй гурӯҳи ҷинниён! Шумо аз инсонҳо бештар шудаед>>!

3 . Ҳадаф аз офариниши ҷинниён ва одамиён яке буда ва он ҳамоно ибодати Худованд аст; Чунонки фармудааст: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (Зориёт/ 56); <<Ва ҷин ва инсро Наёфаридам магар

барои инки Манро ибодат кунанд>> Ва ин қоъидатан ба маънои оқил будан ва мукаллаф будани ҷинниён монанди одамиён аст ва метавонад нуқтаи муштарак ва ҳалқаи иттисоли он ду ба якдигар маҳсуб шавад.

4 . Ҷинниён монанди одамиён дорои марг, ҳашр, ҳисоб, биҳишт ва ҷаҳаннам ҳастанд; Чунонки фармудааст: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا﴾ (Марям/ 68); <<Пас ба Парвардигорат савганд ки онон ва шаётинро ҳатман маҳшур Мекунем, сипас пиромуни ҷаҳаннам ҳозирашон Месозем дар ҳоле ки зону задаанд>> Ва фармудааст: ﴿وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (Арраҳмон/ 46 ва 47); <<Ва барои касе ки аз мақоми Парвардигораш битарсад ду биҳишт аст; Пас шумо ду гурӯҳ (ҷин ва инс) кадом як аз додаҳои Парвардигоратонро такзиб мекунед?!>>.

5 . Ҷинниён монанди одамиён дорои паёмбароне ҳастанд; Чунонки фармудааст: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا ۚ قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا ۖ وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ (Анъом/ 130); <<Эй гурӯҳи ҷин ва инс! Оё паёмбароне аз худатон ба наздатон наёмаданд ки оёти Маро бар шумо бихонанд ва шуморо аз дидани ин рӯзатон бим диҳанд? Гуфтанд: Бар зидди худ гувоҳӣ медиҳем ва зиндагии дунё ононро фireб дод ва бар зидди худ гувоҳӣ медиҳанд ки онон кофир буданд>>, балки ба назар мерасад паёмбарони онон бо паёмбарони одамиён муштараканд; Чунонки фармудааст: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا ۖ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ۝ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (Аҳқоф/ 29-32); <<Ва ҳангоме ки шуморе аз ҷинниёнро ба назди ту овардем то Қуръонро бишнаванд, пас чун назди ӯ ҳозир шуданд гуфтанд: Сукут кунед! Пас чун анҷом шуд барои инзор ба назди қами худ бозгаштанд; Гуфтанд: Эй қави мо! Ҳароина мо китоберо шунидем ки пас аз Мӯсо нозил шуда ва тасдиқ кунанди чизе аст ки пеш аз он будааст ва ба сӯи ҳақ ва ба сӯи роҳи рост ҳидоят мекунад. Эй қами мо! Даъват кунандаи Худоро иҷобат кунед ва ба ӯ имон оваред то бархӣ гуноҳонатонро биёмӯрзад ва шуморо

аз азобӣ дарднок паноҳ диҳад ва ҳар кас даъват кунанди Худоро иҷобат накунад дар замин очиз кунанда нест ва ҷуз Худованд сарпарасте надорад, онон дар гумроҳии ошкоре ҳастанд>>!

6 . Ҷинниён монанди одамиён ба гурӯҳҳои мухталифе тақсим мешаванд ва бархӣ аз онон <<Солеҳон>> ва <<Мусалмонон>> ва бархӣ аз онон <<Золимон>> ва <<Гунаҳои дигар>> ҳастанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا﴾ (Ҷин/ 11); <<Ва ҳароина бархӣ аз мо солеҳон ва бархӣ аз мо гунаи дигаре ҳастанд, мо гунаҳои мухталифе ҳастем>> Ва фармудааст: ﴿وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ۖ﴾ (Ҷин/ 14); <<Ва ҳароина бархӣ аз мо мусалмонон ва бархӣ аз мо золимон ҳастанд>>, ҳар чанд монанди одамиён бештари онон золимон ва шойистагони дӯзаханд; Чунонки фармудааст: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ (Аъроф/ 179); <<Ҳароина бештаре аз ҷин ва инсро барои ҷаҳаннам ба амал Овардем; Барои онон ақлҳойе аст ки бо он дар намеёбанд ва барои онон чашмҳойе аст ки бо он намебинанд ва барои онон гӯшҳойе аст ки бо он намешунаванд! Онон монанди чаҳорпоёнанд, балки гумроҳтаранд! Онон ҳамоно ғофилон ҳастанд>>!

7 . Иблис аз зумраи ҷинниён аст ва зоҳиран ҷадди ҳама ё бисёрӣ аз онон маҳсуб мешавад; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۗ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ۚ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ (Каҳф/ 50); <<Ва чун ба фариштагон Гуфтем ки барои Одам саҷда кунед, пас саҷда карданд ба ҷуз иблис ки аз ҷинниён буд, пас аз фармони Парвардигораш сар печид, пас оё ӯ ва фарзандонашро сарпарастоне ҷуз Ман мегиред дар ҳоле ки онон душмани шумо ҳастанд?! Бад ҷойгузине барои золимонанд>>! Бо ин ҳол, ҷинниёни мусалмон ва солеҳи Ӯро аз сафҳоъи худ ба шумор меоваранд; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾ (Ҷин/ 4); <<Ва ҳароина сафиҳи мо (иблис) дар бораи Худованд ёва мегуфт>>!

8 . Ҷинниёни золим бо лиҳози шайтанате ки доранд <<шаётин>> номида мешаванд ва бо унвони ﴿جُنُودُ إِبْلِيسَ﴾ (Шуъаро/ 95) дар байъат ва хидмати <<шайтони бузург>> ҳастанд ва дар ду

дастаи <<Пиёданизом>> ва <<Саворанизом>> (Исроъ/ 64) барои таҳаққуқи ҳукумати ӯ бар ҷаҳон мекӯшанд. Онон барои расидан ба ин ҳадаф аз бархӣ одамиёни золим ёрӣ мегиранд, то ҳадде ки гоҳе ба мудирони онҳо табдил мешаванд ё таҳти мудирияти онҳо қарор мегиранд; Чунонки фармудааст: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (Аъроф/ 27); <<Ҳароина Мо шаётинро сарпарастони касоне қарор медиҳем ки имон намеоваранд>> Ва фармудааст: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (Анъом/ 121); <<Ва ҳароина шаётин бо сарпарастони худ иртибот мегиранд то бо шумо муҷодила кунанд ва агар аз онон итоъат кунед шумо мушрик хоҳед буд>>. Ин ҷинниёт ғолибан ба сурати номаҳсус ва гоҳе ҳам ба сурати маҳсус бо одамиён иртибот мегиранд ва ононро васваса ва таҳрик мекунанд; Чунонки фармудааст: ﴿الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ (Нос/ 5 ва 6); <<Касе ки дар синаҳои мардум васваса мекунад аз миёни ҷинниён ва мардум>> Ва фармудааст: ﴿وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ ۖ﴾ (Анфол/ 48); <<Ва чун шаётин корҳошонро барояшон зинат дод ва гуфт ки имрӯз ҳеҷ кас ҳарифи шумо нест ва ман пуштибони шумо ҳастам>> Ва фармудааст: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا﴾ (Марям/ 83); <<Оё надидӣ ки Мо шаётинро бар кофирон фиристодем то ононро шадидан таҳрик кунанд?>> Ва фармудааст: ﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ﴾ (Анъом/ 112); <<Ва бадин сон барои ҳар паёмбаре шаётини инсӣ ва ҷинниро душман қарор Додем ки бархӣ суханони оростаро барои фиреб ба бархӣ дигар мерасонанд>>.

9 . Ҷинниён маъмулан одамиёнро мебинанд, дар ҳоле ки одамиён маъмулан ҷинниёнро намебинанд; Чунонки фармудааст: ﴿إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ﴾ (Аъроф/ 27); <<Ҳароина ӯ ва ҳамгинонаш шуморо аз ҷойе мебинанд ки шумо ононро намебинед>> Ва ин метавонад ба маънои он бошад ки ҷинниён пиромуни одамиён зист мекунанд ва ба истилоҳ <<Ҳамнишини>> онон ҳастанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ (Фуссилат/ 25); <<Ва барои онон ҳамнишиноне баргумоштем, пас барояшон чизе ки пеши рӯ ва пушти сарашон будро зинат доданд ва ба сарнавишти уммаҳойе

аз ҷин ва инс ки пештар гузаштаанд дучор омаданд, ҳароина онон зиёнкор буданд>>! Бо ин васф, бояд аз хузури ҷинниёни золим дар пиромуни худ ба Худованд паноҳ бурд; Чунонки фармудааст: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ۝ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ (Мӯъминун/ 97 ва 98); <<Ва бигӯ Парвардигоро! Аз васвасаҳои шаётин ба Ту паноҳ меоварам ва ба Ту паноҳ меоварам аз инки назди ман ҳозир шаванд>>!

10 . Ҷинниёни золим бо одамиёне иртиботи маҳсус мегиранд ки бисёр <<Дурӯғгӯ>> ва <<Гуноҳкор>> ҳастанд; Чунонки фармудааст: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ۝ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾ (Шуъаро/ 221 ва 222); <<Оё ба шумо хабар бидиҳам ки бар чи касе шаётин нозил мешаванд? Бар ҳар шахси бисёр дурӯғгӯйи гуноҳкор>> Ва огоҳиҳойе ки дар ин иртибот ба онон медиҳанд умдатан мубтанӣ бар <<Хабарчинӣ>> ва <<Дурӯғпардозӣ>> аст; Чунонки фармудааст: ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ﴾ (Шуъаро/ 223); <<Гӯш меистанд ва бештарашон дурӯғпардозонанд>>; Ҳамчунонки бархӣ одамиёни ниёзманд барои баровардани ниёзҳои худ аз онон истимдод меҷӯянд ва онон аз ниёзҳошон сӯъи истифода мекунанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ (Ҷин/ 6); <<Ва ҳароина мардоне аз инс ба мардоне аз ҷин паноҳ меоваранд, пас онон бар мушкилоташон меафзоянд>>!

11 . Ҷинниён дар миёни бархӣ ақвом ба унвони <<Худоён>> парастиш шудаанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ﴾ (Анъом/ 100); <<Ва ҷинниёнро шариконе барои Худованд қарор доданд, дар ҳоле ки ононро Офарид>> Ва дар миёни бархӣ ақвом хешовандони Худованд пиндошта шудаанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ (Соффот/ 158); <<Ва миёни Ӯ ва ҷинниён насабе барқарор карданд, дар ҳоле ки ҷинниён худ медонанд ки эҳзор мешаванд>> Ва дар миёни бархӣ ақвом аз зумраи <<Фариштагон>> ба шумор рафтаанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَٰؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۖ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۖ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ (Сабаъ/ 40 ва 41); <<Ва рӯзе ки ҳамаи ононро маҳшур мекунад, он гоҳ ба фариштагон мегӯяд: Оё инон шуморо мепарастиданд?! Мегӯянд: Муназзаҳӣ!

Ту сарпарасти мо ба ҷойи инон ҳастӣ, балки инон ҷинниёнро мепарастиданд ва аксарашон ба онон мӯътақид буданд>>!

12 . Ҷинниён дар гузашта метавонистанд ба осмон наздик шаванд ва дар бархӣ ҷойҳои он камин ва аз фариштагон ҷосусӣ кунанд ва барои коҳинон ва ҷодугарон хабар оваранд, вале дар ҳоли ҳозир чунин имконеро надоранд; Зеро ҳар як аз онон ки ба осмон наздик мешавад бо нигаҳбонон ва сангҳои осмнии бисёре мувоҷеҳ мегардад; Чунонки аз қавли онон фармудааст: ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۝ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا﴾ (Ҷин/ 8 ва 9); <<Ва ҳароина мо осмонҳоро баррасӣ мекунем, пас онро пур аз нигаҳбонии шадид ва сангҳои осмонӣ ёфтаем! Дар ҳоле ки дар гузашта дар ҷоҳойе аз он барои гӯш додан менишастем, пас ҳар кас акнун гӯш фаро дорад шаҳобсангеро ба дунбои худ меёбад>>! Бо ин васф, онон дигар қодир ба ҷосусӣ аз фариштагон нестанд, магар бо машаққат ва талафоти бисёр ва дар андозае ки ба кори коҳинон ва ҷодугарон намеояд; Чунонки фармудааст: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۝ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ﴾ (Ҳаҷар/ 16-18); <<Ҳароина Мо дар осмон бурҷҳойе қарор додем ва онро барои тамошогарон оростем ва аз ҳар шайтони рондашудае пос доштем, магар касе ки дуздона гӯш фаро дорад пас шаҳобӣ ошкор ӯро таъқиб кунад>> Ва фармудааст: ﴿إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ۝ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝ دُحُورًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ (Соффот/ 6-10); <<Ҳароина Мо осмони наздикро бо оройиши ситорагон оростем ва ҳифозате дар баробари ҳар шайтони саркаш! Онон наметавонанд ба аҳли боло гӯш фаро доранд ва аз ҳар сӯ ҳадаф қарор мегиранд ва ронда мешаванд ва барои онон азобе мустадом аст, магар касе ки чизаке бидуздад, пас шаҳобӣ шикофонда ӯро таъқиб кунад>> Ва ин бо назар ба зарурати қатъи дастрасии коҳинон ва ҷодугарон ба ахбори осмон пас аз беъсати хотами Паёмбарон саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам будааст.

13 . Ҷинниён ғайб намедонанд; Чунонки фармудааст: ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا

﴿فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ (Сабаъ/ 14); <<Пас чун маргро бар Сулаймон воқеъ Сохтем ононро аз марги ӯ огоҳ накард магар мӯриёнаи замин ки асои ӯро хӯрд! Пас чун афтод ҷинниён дарёфтанд ки агар ғайб медонистанд дар он ранҷи хор кунанда боқӣ наменомонданд>>! Бинобарин, ғайбгӯйии ҷинниён ва касоне ки бо кӯмаки онон ғайбгӯйи мекунанд, фиребӣ беш нест.

14 . Дасти кам як гуна аз ҷинниён бо номи <<Ифрит>> метавонанд бо суръати фаровоне ҳаракат кунанд; Чунонки фармудааст: ﴿قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ ۖ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ﴾ (Намл/ 39); <<Ифрите аз ҷинниён гуфт: Ман онро пеш аз инки аз ҷойи худ бархезӣ бароят меоварам ва ман бар ин кор тавоно ва амин ҳастам>>.

15 . Ҷинниён коргарони бисёр хубе ҳастанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ (Сабаъ/ 12); <<Ва бархӣ аз ҷинниён дар пеши рӯйи ӯ ба изни Парвардигораш коргарӣ мекарданд ва ҳар кас аз онон ки аз фармони мо сар мепечанд ӯро аз азоби сӯзон мечашондем>>. Онон банноҳ ва ғаввосҳои моҳире ҳастанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ﴾ (Сод/ 37); <<Ва шаётин ҳар банно ва ғаввосе>> Ва фармудааст: ﴿وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ﴾ (Анбиёъ/ 82); <<Ва аз шаётин касоне барои ӯ ғаввосӣ мекарданд ва корҳойе ҷуз он анҷом медоданд ва мо нигоҳ дорандаи онон будем>>! Бо ин васф, мумкин аст бархӣ аз баннoҳои бостонии ғайри оддӣ дар ҷаҳон ки таъаҷҷуби одамиёнро барангехта аст, сохтаи дасти онон буда бошад.

16 . Ҷинниён омӯзгорони ҷоду ба одамиён ва бештарини омӯзишҳо дар ин бораро дар замони ҳукумати Сулаймон алайҳи салом ироъа кардаанд ки бештарин тамосро бо одамиён доштаанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾ (Бақара/ 102); <<Ва аз чизе ки шаётин дар ҳукумати Сулаймон хонданд пайравӣ карданд, дар ҳоле ки Сулаймон кофир нашуд, вале шаётин кофир шуданд ва ба мардум ҷоду меомӯхтанд>>!

17 . Ҷинниён метавонанд дар гум шудан ва саргардон шудани бархӣ одамиён муъассир бошанд; Чунонки фармудааст: ﴿كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ﴾ (Анъом/ 71); <<Монанди касоне ки шаётин ӯро дар замин гум ва саргашта сохтаанд>>!

18 . Ҷинниён метавонанд одамиёнро тела бидиҳанд ва ба замин бизананд; Чунонки фармудааст: ﴿لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ (Бақара/ 275); <<Онон бар намехезанд магар монанди касе ки шайтон ӯро бо тела додан ба замин мезанад>>; Ҳамчунонки чи басо метавонанд ононро бикушанд ё осебӣ дигар бирасонанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ (Намл/ 17); <<Ва барои Сулаймон сипоҳонаш аз ҷин ва инс ва паранда басейҷ шуданд, пас онон муназзам мешуданд>>, вале ҳаргиз наметавонанд дар ҷисми одамиён ҳулул кунанд ва бар ҷавореҳи онон тасаллут ёбанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ۖ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ ۖ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ۖ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ ۗ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (Иброҳим/ 22); <<Ва шайтон чун кор анҷом шуд (ба одамиён) мегӯяд ки Худованд шуморо ваъдаи ҳақ дод ва ман шуморо ваъда додам, пас ваъдаамро хилоф кардам ва барои ман ҳеҷ тасаллуте бар шумо набуд, ҷуз инки шуморо даъват кардам пас иҷобатам кардед! Пас манро маломат накунед, балки худатонро маломат кунед! Ман фарёдраси шумо нестам ва шумо фарёдраси ман нестед, ман аз қабл ба инки манро шарик сохтед кофир будам! Ҳароина золимонро азобӣ дарднок аст>>; Ҳамчунонки ҷинзадагӣ ба маънои ҳулул ва тасаллути ҷинниён бар одамиён, имкони ақлӣ ва илмӣ надорад ва аз ҷумлаи увҳом ва хурофот аст.

19 . Ҷинниён метавонанд дар амвол ва авлоди одамиён мушорикат кунанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ (Исроъ/ 64); <<Ва бо онон дар амвол ва авлод мушорикат кун>> Ва ин метавонад ба маънои имкони доду ситад ва равобити ҷинсӣ бо онон бошад.

20 . Дасти кам бархӣ аз ҷинниён сарҳои кария ва тарсноке доранд; Чунонки дар васфи дарахти Заққум фармудааст: ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۝ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ (Соффот/ 64 ва 65); <<Ҳароина

он дарахте аст ки дар қаъри ҷаҳаннам меруяд; Шукуфаҳои он монанди сарҳои шаётин аст>>!

Инҳо огоҳиҳойе аст ки китоби Худованд дар бораи ҷинниён ба даст дода ва огоҳиҳои дигар дар бораи онон заннӣ ва ғайри қобили эътимод аст.

Дафтари ҳифз ва нашри осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши посухгӯй ба пурсишҳо

